

Els Munts

Sant Agustí de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament Queda delimitat aproximadament per les carreteres BP-4654, BP-4653 i BV-4608

Coordenades:

Latitud: 42.07863
Longitud: 2.15315
UTM Est (X): 429952
UTM Nord (Y): 4658853

Classificació

Número de fitxa 08195-74
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Seria interessant preservar la biodiversitat del massís.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Propietaris diversos

Fitxes associades:

[Santuari de la Mare de Déu dels Munts](#)

[Rec del Salt de la Cabra](#)

[Riera de Cussons](#)

[Riera del Sorreigs](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dc., 18/01/2006 - 01:00

Descripció

El massís dels Munts està situat a l'extrem est del terme municipal de Sant Agustí de Lluçanès, tot i que una part de la vessant nord, la vessant est i una part de la sud pertanyen als termes municipals de Sora i Sant Boi de Lluçanès.

L'accés habitual al cim dels Munts s'inicia a l'esplanada de l'Hostal del Vilar, des d'on el pendent és més suau, ja que els vessants nord, est i sud són força accidentades i presenten un relleu abrupte.

El massís dels Munts és considerada una zona de gran valor paisatgístic i natural. Des del cim es gaudeix d'una panoràmica excel·lent de 360 graus. Cap al nord es pot observar la serralada pirinenca, des del Canigó fins al Cadí passant pel Puigmal, la collada de Toses i el Puigllançada i en primer pla la serra Cavallera, la serra de Montgrony, els rasos de Tubau i part dels termes municipals d'Alpens, Sant Agustí de Lluçanès i Sora. Cap a l'est es gaudeix de les vistes de la serra de Milany, la serra de Bellmunt, el Puigsacalm, Cabrera, les Guilleries i en primer terme Llaers, Santa Maria de Besora i una part de la plana de Vic. Cap al sud s'observen el Montseny, Sant Llorenç del Munt, el Montcau i Montserrat i en un primer pla Santa Llúcia de Sobremunt i Sant Bartomeu del Grau. Cap a l'oest destaca el Pedraforca, envoltat per la serra d'Encija, els rasos de Peguera i el Cadí i en primer pla el santuari de la Quar i una bona part del Lluçanès central.

És considerat un espai d'interès natural per ser una zona de transició entre la vegetació de tipus mediterrani i la vegetació de tipus centreeuropeu. Dins del terme de Sant Agustí de Lluçanès es poden diferenciar dues zones: la vessant oest i la baga. En la vessant oest, de pendents suaus, hi predomina el roure amb una presència important de pinassa i hi neixen diversos recs que conformen la capçalera de la riera de Sorreigs. La vessant nord, la baga dels Munts, és més humida i s'hi poden observar espècies pròpies del bosc centreeuropeu. En aquesta zona sorgeix la riera de Cussons, que forma part de la conca hidrogràfica del Ter. La formació geològica del massís prové del període Eocè (40-35 milions d'anys) i hi ha un predomini de gresos en detriment de les margues i conglomerat.

Observacions:

El massís dels Munts és una bona zona de pastura degut a la seva altitud en relació al Lluçanès. Abans d'arribar al cim dels Munts es troben a banda i banda del camí uns prats de pastura anomenats emprius dels Munts. Els emprius són terrenys o espais públics d'ús privat que no es poden privatitzar, regulats per la llei 3/1995 del 23 de març sobre propietat pública, i en feien ús tant els ramats com els traginers, permetent a un pastor transhumant l'estada de fins a tres dies.

Història

Segons Mn. Pladevall, tot i la manca de documentació, els Munts podria haver estat un lloc de talaia o defensa en temps de la reconquesta.

Bibliografia

CASADES, P. Lo Lluçanès. Excursions a dita comarca, Prats de Lluçanès, 1997
VINYETA, R. Els Munts Alt Lluçanès, Editorial Celblau, Torelló, 1977.

